VYRŲ ŽAIDIMAI

Harley

MOTO-GANGS NATION

Ištraukos iš baikerių biblijos: *Hell's Angel* (Pragaro angelas) Sonio Bargerio ir *Hell's Angels* baikerių klubo istorija BGMC dėkoja „Obuolio" spaustuvei ir asmeniškai Pauliui bei Gitanai už išskirtines teises naudoti knygos ištraukas.

motociklai, *čioperiai* ir vogti ratai (4 dalis)

Jei dar motociklas buvo su numeriais ir veikė žibintai, mentai nebesikabinėjo ir baudos neskirdavo.

Hell's Angels naujų dalių beveik nepirkdavo. Mes jas pasidarydavome. Pirmąsias paaukštintas rankenas motociklui pasidariau iš senų chromuotų baro kėdžių, kurios stovėdavo penktajame dešimtmetyje šalia baro plastikiniu viršumi. Imate tokią kėdę – colio storio tikrai pakanka (be to, jau iš karto išlenkta reikiamu kampu), nupjaunate abu kėdės galus ir štai jums pora aukštų rankenų.

Keisdami motociklų dizainą, griebdavomės ir kitų būdų. Nuėmę kietą priekinę šakę ją nupjaudavome, paskui tą patį padarydavome su kita ir jas suvirinę kartu pailgindavome priekinę šakę beveik penkiolika centimetrų. Taip pailginus motociklo priekį, likęs rėmas tarsi pažemėdavo. Pritaisydavome siaurus sparnus, pakoją ir atlošą keleiviui. Atlošus ir pakojas pasidarydavome irgi patys: išlankstydavome iš metalo, suvirindavome pagal savo pačių sugalvotą formą. Baigiantis septintajam dešimtmečiui, iki pat 1970 metų keisdavom motociklus taip, kad sėdynė būtų žemiau, bet rėmo nepjaustydavome. Taip tik atrodydavo, nes sėdynę patraukdavome tolyn, iki pat galinio sparno. Vienintelės dalys, kurias pirkdavome, tai buvo variklio ir pavarų dėžės dalys.

Tikras save gerbiantis vyras turėjo turėti taip vadinamą *žudiko kumštį* ir *žokėjaus judesius*. Tai reiškė mokėti perjungti pavaras kaire ranka, o kaire koja tuo metu minti sankabą.

Tikras save gerbiantis vyras turėjo turėti taip vadinamą *žudiko kumštį* ir *žokėjaus judesius*. Tai reiškė mokėti perjungti pavaras kaire ranka, o kaire koja tuo metu minti sankabą. Kai motociklai dar neturėjo elektroninės uždegimo sistemos, pridėdavome magnetinį degimą: taip nebereikėdavo akumuliatorių ir ričių. Magnetas sukeldavo žvakėse kibirkštį ir užsivesdavo variklis. Tai buvo dar vienas būdas kaip padaryti *čioperius* dar grakštesnius.

Kad motociklas greičiau įsibėgėtų, įdėjome naujus paskirstymo velenėlius, didesnius vožtuvus ir naujus stūmoklius, be to, išdidinome *žiklių* karbiuratoriuje ir pavarų dėžėje pakeitėme žvaigždes didesnėmis. Visa tai tik tam, kad greičiau įsilėktume. Geriausi sandėriai perkant panaudotus *Harely-Davidson* motociklus buvo sudaryti su policijos poskyriais. Beje, tokie aukcionai tebevyksta ir šiomis dienomis. Du šimtai *baksų,* išleistų motociklų dalims pirkti, septintajame dešimtmetyje būtų lygu maždaug šešiems ar septyniems tūkstančiams dolerių šiais laikais. Nuvažiavęs daugiau negu trisdešimt tūkstančių kilometrų, kelių patrulis atiduodavo motociklą taisyti – kalbama apie tuos laikus, kai jau buvo pasirodę *showelhead* varikliai. Po šešiasdešimties tūkstančių kilometrų motociklus atiduodavo policijos akademijai. Taip elgdavosi tikriausiai galvodami, kad, nuvažiavus tokius atstumus, metalinės dalys susidėvi. Motociklams dar kiek atitarnavus akademijoje, juos parduodavo aukcionuose, štai tada mes juos ir nusipirkdavome. Viena priežasčių, kodėl *Hell's Angels* yra tokie ištikimi *Harley Davidson* ratams, yra ta, kad *Harley* visada galima perdirbti, nesvarbu, kas jam bebūtų nutikę, nebent būtų visiškai sudegęs. Štai kodėl keliuose vis dar galima sutikti 1936 metų *Harley* motociklų. Jie amžini, jei, žinoma, prižiūrėsite.

Šešiasdešimtųjų pradžioje ant motociklo žymimas serijinis numeris buvo visiškai nesvarbus. Numeris būdavo įspaustas variklio kairėje pusėje, ir jei tas numeris sutapo su nurodytu dokumentuose, viskas tvarkoje – niekas nesuko sau galvos, ar tai gamyklinis numeris, ar išraižytas vinimi. Jei dar motociklas buvo su numeriais ir veikė žibintai, *mentai* nebesikabinėjo ir baudos neskirdavo. Kai motociklus pradėjo vogti, imta akyliau žiūrėti tokių dalykų. Transporto priemonės registravimo taisykles sugriežtino ir įvedė kelias visiškai naujas. Dabar netgi rėmai turi serijinius numerius.

Kai tik pasirodė pirmieji motociklai, niekam nė į galvą nešaudavo dėvėti šalmą. Dabar, žinoma, daugumoje valstijų yra išleisti įstatymai. Kai 1991 metais sėdėjau kalėjime, Kalifornijoje taip pat nutarė, jog motociklininkams būtina dėvėti šalmus. Septintajame dešimtmetyje dėjau visas pastangas, kad tas įstatymas nebūtų išleistas.